

I disse dage træffes der skæbnesvangre beslutninger

11. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – De store strateger, såsom William Shakespeare, om hvem Lyndon LaRouche gennemførte skelsættende studier i januar 2014, forstod, at det nye gennembrud, der var nødvendigt for menneskehedens overlevelse, krævede, og man begav sig ud på veje, hvor intet menneske før havde gået; ja, på veje, hvis blotte eksistens ingen hidtil havde anet. Det var, hvad Douglas MacArthur gjorde i Stillehavskrigen under Anden Verdenskrig: han udtænkte en helt ny dimension for handling, ingen før havde forestillet sig, og som hidtil ikke havde været mulig, og som gav hans underlegne styrker mulighed for hele tiden at overvinde overlegne styrker.

Dette ændrede historien for altid, men det var kun et enkelt af flere sådanne gennembrud, som MacArthur skabte. Det samme er sandt for Lyndon LaRouche.

I hvert enkelt tilfælde gjaldt de beslutninger, de traf, ikke kun for en dag eller et år, men for hele fremtiden. I denne henseende var de alle et ekko af Prometheus' skæbnesvangre beslutning, der blev taget én gang for alle tider, længe før historisk tid. Den gik ud på, at han ville skærme menneskeheden mod at lide udslettelsens skæbne, som Zeus havde dekretet for vores art. Lige som præsident John F. Kennedys beslutning, der blev annonceret for Kongressen den 25. maj 1961:

»Det er min overbevisning, at denne nation bør forpligte sig til, før dette årti rinder ud, at opfylde det mål at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.«

I dag må vi atter træffe en sådan beslutning; det er denne **kamp, som anføres af LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra**

Houston, Texas.

I sit **webcast** mandag, den 8. februar med **LaRouchePAC Policy Committee** sammenlignede LaRouche USA's intellektuelle anskuelse i dag med Det romerske Imperiums nedgang og fald og omtalte Det britiske Imperiums indtrængen lige fra USA's første begyndelse:

»Det skete omgående, i og med USA's begyndelse som en nation. Ødelæggelsen var massiv: de fleste af USA's præsidenter var i realiteten fjender af USA; det var de fleste af dem! Og det er derfor, problemet bliver ved med at dukke op. Og fortsat gør det: Dette er Det romerske Imperium, modellen for Det romerske Imperium.

Nu har man den eurasiske model, Kinas genoplivning; og det, som Putin på sin side har gjort. Denne ting inspirerede ham. Husk, som jeg har nævnt ved et par lejligheder, så kom Putins familie fra et område, der var en koncentration af død, på grund af de kampe, der fandt sted dér. Og Putin er lykkedes med at være en faktor, der har skabt en styrkelse af både Kina og Rusland, for at redde Rusland. Og hvad implikationerne er; det, jeg har set i de områder, hvor jeg tidligere har befundet mig, I ved, Indien osv., områder, hvor jeg arbejdede.

Det, vi ser, er, at dette område, dette eurasiske område i sig har elementer, der danner grundlag for at skabe eller genskabe et nyt system for menneskeheden. Og hvad resultatet vil blive, de karakteristika, der er indbygget i denne ting, denne karakteristika er rumprogrammet.

Hvad mener vi med rumprogrammet? Jamen, det er ikke rumprogrammet sådan, som tåben tænker på rumprogrammet, men det er derimod rumprogrammet som en refleksion af, at menneskeheden er ved at opnå forstand på den virkelighed, at menneskeheden på Jorden ikke er den magt, der hersker over Jorden; men snarere, at der findes en magt ud over dette, der kontrollerer realiseringen af rummet, og det betyder, at

mennesket er et væsen, der lever i rummet. Og det er i dette område, dette domæne, og dette domænes aktiviteter og udvikling, at menneskehedens fremtid ligger.

Det vigtige her er lige at tage et lille, kort trip og tænke over det. Hvad betyder dette? Og det her med Månen lige nu, det nye Måneprojekt, er sandsynligvis nøglen til at bringe denne idé til ikke alene det, der foregår i Kina netop nu, men hvad det betyder for hele den menneskelige art. Men vi har kurs mod en ændring af, hvad der har været karakteristisk for vores art, fra det, der har været traditionelt og til det, der nu vil vokse frem, fra denne nye forandring.

Ideen er derfor, hvis man vil gøre noget godt, så se på dette. Spørg ikke, hvad en eller anden siger, 'jamen, jeg tror, det er dette; jeg tror, det er hint '. Det duer ikke! Problemet er, at menneskeheden har været en fiasko, men hvorfor har menneskeheden været en fiasko? Ikke på grund af menneskehedens iboende natur, men på grund af dens fordærvelse.«

I andre diskussioner i løbet af de seneste dage har LaRouche påpeget sine kontroversielle studier af Shakespeare i 2014, som der netop henvistes til, hvor han fastslog den pointe, blandt andre, at den stort set universelle opfattelse af menneskets historie er et falsum. At historien i realiteten består af disse former for dristige, hidtil ukendte opdagelser, som vi netop har diskuteret ovenfor. Disse opdagelser udgør menneskets natur. Se på den fremragende og radikale opfindelse af fysisk rum-tid, der går i en bue fra Kepler til Leibniz, via Gauss og dernæst til Planck og Einstein.

LaRouches webcast fra 8. februar indeholdt flere forskellige, konvergerende tankerækker, der alle lå på linje med det presserende behov for handling. Her følger konklusionen på en af disse tankerækker:

»Så spørgsmålet om kreativitet betyder, at hele systemet med

Solsystemet og videre endnu grundlæggende set beherskes af disse begivenheder, de samme begivenheder, som er de begivenheder, der karakteriseres af systemet som helhed. Det er der! Spørgsmålet er, hvad ønsker man? Man ønsker at skabe mennesker, der er kreative, skabende. Man ønsker at kunne skabe spædbørn, der selv er skabende på en original måde. Man ser dette: Einstein var f.eks. et godt eksempel på dette. Hvis man tager det, vi ved om hans historie, at menneskelig kreativitet er en enestående ting; det er det, der i realiteten bør dominere og kontrollere menneskehedens historie.»

Titelbillede: Prometheus bringer ilden til menneskene, oliemaleri af Heinrich von Füger, 1817.

INDBYDELSE:

**Kom og nyd en hyldest til
William Shakespeare (450 år)
Tirsdag den 30. september kl.
19 i Den Gule Villa,
Dirch Passers Alle 2, 2000
Frederiksberg**

Schiller Instituttets Michelle Rasmussen holder foredrag om Shakespeares brug af metafor i hans forfatterskab, belyst

gennem skuespillet »Romeo og Julie«, og hvorfor vi har brug for en øget indsats for at fremme menneskets skabekraft gennem klassisk musik, drama, kunst m.m. som nøglen til civilisationens fremtid.

Kom og giv dit bidrag til denne spændende debat!

Gratis Entré – Tilmelding unødvendig

Hvad er et ægte geni? Cusanus, Kepler og Shakespeare. Af Lyndon LaRouche

Download (PDF, Unknown)

af Lyndon H. LaRouche Jr.

Introduktion:

Den amerikanske økonomiske krise i august-september 1971 var starten på en virkelig revolutionær fase i mit eget liv. Efter rækken af snigmord, først på præsident John F. Kennedy og sidenhen på hans bror Robert, der i realiteten var en præsidentkandidat, blev USA trukket ned i hængedyndet af en tåbelig krig i Indokina.

Ifølge den største amerikanske militærperson på den tid, general Douglas MacArthur, var påbegyndelsen af denne værdiløse krig i Indokina i virkeligheden en utilgivelig handling imod USA vitale strategiske interesser: Med

»Vietnamkrigen« gik USA's ind i en britisk lagt fælde.

Det var fra starten en værdiløs krig, en krig, der, sammen med en række efterfølgende krige, som involverede USA og andre, bragte USA på det, som tydeligvis var en hidtil endeløs transatlantisk nedtur, en årtier lang slingrekurs ned ad en glat skråning.

Ligeledes iscenesatte »den utilslørede forbryder« Tony Blair (under den engelske dronning), som et ekko af denne angloamerikanske dårskab i Indokina, senere svindelagtigt en endnu mere værdiløs lang krig i Irak (og andre steder), efter hvilken verden hurtigere og hurtigere er gledet ned af et moralsk, kulturelt og økonomisk skråplan – i realiteten en glidebane mod tærsklen til et globalt termonukleart helvede.